

Įvyko dokumentinio filmo apie Dianą Glemžaitę peržiūra

Neeilinė kino filmo peržiūra vyko praėjusį šeštadienį, lapkričio 11 dieną, Kupiškio viešojoje bibliotekoje. Tą dieną kupiškėnai pirmi galėjo pamatyti naują dokumentinį filmą „Kai baltas vytis pakils“, skirtą poetei, rezistencinių kovų dalyvei Dianai Glemžaitei atminti.

Filmą pristatė scenarijaus autorė ir režisierė, žurnalistė Danguolė Bunikienė. Pažiūrėti filmo susirinko nemažai jo filmavime dalyvavusių ir kalbėjusių žmonių, prieškarinio kovų liudininkų, pažinojusių D. Glemžaitę, jos giminaičiai.

Nukelta į 3 p.

Filmo „Kai baltas vytis pakils“ kūrėjai ir dalyviai Kupiškio viešojoje bibliotekoje po filmo peržiūros. Banguolės Aleknienės-Andrijauskės nuotrauka

Įvyko dokumentinio filmo apie Dianą Glemžaitę peržiūra

Filmo stop kadras.

Į filmo apie poetę ir rezistentę Dianą Glemžaitę peržiūrą susirinko jos giminačiai, artimieji ir filmavime dalyvavę žmonės.

Atkelta iš 1 p.
**Banguolė
ALEKNIENĖ-ANDRIJAUSKĖ**

APIE FILMO PAGALBININKUS

Prieš šio filmo peržiūrą režisierė D. Bunikienė sakė, kad poetės D. Glemžaitės asmenybę užmarštis buvo pasiglemžusi bemaž penkiasdešimt metų. Dabar ši uždanga bus gerokai praskleista.

„Praėjo vos keli mėnesiai, kai Alizavos, Kupiškio, Pandėlio, Panemunėlio, Juodupės, Rokiškio, Zarasų, šių miestelių ir miestų apylinkių žmonės gyvai matė filmavimo grupę. Įdėmiai stebėjo skrendantį droną virš jų gražių apylinkių, miškų, bažnyčių, istorinių vietų, kur pastatyti paminklai laisvės kovotojams, kur įmintos ir D. Glemžaitės pėdos.“

Ne vietinis būdamas tų atminimo ženklų greitai nesurastum. Taigi mūsų kūrybinei grupei į pagalbą atėjo kupiškėnai muziejinkai, kultūros darbuotojai, visuomenininkai, Glemžų giminės. Aušra Jonušytė, Kupiškio etnografijos muziejaus darbuotoja, ir Eglė bei Petras Glemžai mus lydėjo per visą filmavimą. Skapiškio mėgėjų teatro „Stebulė“ režisierė Vita Vadoklytė rūpinosi aktorių įvaizdžiu. Teko prisiminti, kaip žmonės rengėsi pokariu. Laukminiškių kaimo muziejaus muziejinkė Jolanta

Knizikevičienė paukoko ir savo laisvadienį dėl šio filmavimo. Istorinių rekonstrukcijų klubas „Miško broliai“ iš pradžių sakė, kad galės į filmavimus atvykti tik rugsėjį. Visgi jie vėliau sutiko visus darbus atidėti į šalį ir dalyvavo filmavime kelias labai gražias rugpjūčio dienas“, – vardijo pagalbininkus režisierė.

Ji pridūrė, kad nuo pat pirmų šio filmo kūrimo dienų bendrauta su vietiniu kupiškėnu visuomenininku Dainiumi Bardausku.

D. Bunikienė padėjo visiems, kurie šiam projektui skyrė savo laiką, įsileido į privačias sodybas, kurie skambino ir klausė, kaip dar galėtų padėti.

BUS DOVANA IR GARBINGAM JUBILIEJUI

D. Bunikienė medžiagą šiai dokumentinei apybraižai pradėjo rinkti šių metų vasarį. Filmo kūrimas užtruko apie dešimt mėnesių.

„Pradėję rinkti informaciją apie D. Glemžaitę, pastebėjome, kad jos nėra itin daug, kad ji ribota ir besikartojanti. Taigi D. Glemžaitė visuomenėje buvo gerokai primiršta. Jei akademinė bendruomenė dar žino apie šią asmenybę, tai ciliinis Lietuvos pilietis, paklaustas, kas yra D. Glemžaitė, vargu ar ką pasakytų“, – teigė D. Bunikienė.

Ji filmo peržiūros dalyviams priminė, kad premjerai pasirinkta

Filmo „Kai baltas vytiš pakils“ scenarijaus autorė ir režisierė Danguolė Bunikienė.

gana simbolinė diena, vos už trijų dienų bus lapkričio 14-oji, D. Glemžaitės žuvimo diena.

Šis filmas skirtas ir artėjančioms D. Glemžaitės gimimo 100-osioms gimimo metinėms, kurios bus minimos 2025-aisiais.

D. Bunikienė informavo, kad filmo „Kai baltas vytiš pakils“ trukmė maždaug valanda, kad jį šįkart bus galima pamatyti be reklaminių įtarpų.

Režisierė pasidžiaugė, kad filmo sukūrimą iš dalies rėmė Rokiškio, Kupiškio ir Zarasų rajonų savivaldybės, taip pat Rokiškio ir Kupiškio žmonės. Per „Info TV“ ji bus galima pasižiūrėti ateinančių sekmadienį, 13.30 val., su programos „Priešausrio Lietuva“ rubrika.

D. Bunikienė plačiau papasakojo ir apie šią programą. Pasak jos, projektas „Priešausrio Lietuva“ pradėtas 2015 metais. Iš pradžių tai buvo televizijos laidų ciklas apie Vasario 16-osios signatarus. Jis truko kelerius metus, kol papasakota apie visus 20 signatarų.

Baigus filmuoti šį ciklą atsirado pauzė, kol sugalvojo, kad reikia pradėti kurti televizijos ciklą apie partizanus. Bet iš televizijos laidų ciklo šis sumanymas virto į televizijos filmus, reikalaujančius kur kas daugiau įdirbio ir pasiruošimo.

PO FILMO PERŽIŪROS KLAUSIMAI

Pažiūrėjus filmą D. Bunikienė

rinkinį leidė V. Ambrasas ir V. Jankauskas. Gaila, kad nedidelis šios knygelės tiražas, ir ją jau sunkoka rasti.

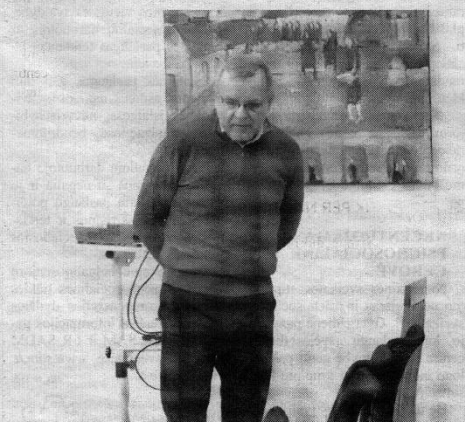
Tąkart kalbėjęs rokiškėnas istorikas Algis Kazulėnas sakė, kad ir jam teko prisiliesti prie to, kas nufilmuota šiame filme, ypač apie Plunksnočių miško bunkerį, kuriame žuvo D. Glemžaitė, broliai Bulovai ir jų bendražygiai.

Toje vietoje Rokiškio krašto muziejus buvo organizavęs kasi-nėjimus. Buvo rastas laikrodžio ciferblatas, šovinių tūtelė, visokių indų liekanų. Šie radiniai yra Rokiškio krašto muziejuje.

„Jei ne karas, pokaris, kurie sukėlė kančių šimtais tūkstančių Lietuvos gyventojų, būtų kitai susiklostęs ne vieno menininko, tarp jų ir D. Glemžaitės, likimas. Kitokia būtų ir Lietuva. Deja, taip atsitiko. Pirmi Rokiškio, Zarasų krašto žmonės pasitiko sovietinius okupantus ir paskutiniai baigė tas kovas. Šiuo metu pasaulyje taip pat sudėtinga situacija. Reikia tikėti, kad ilgai džiaugsimės taika ir laisva Lietuva“, – kalbėjo istorikas iš Rokiškio.

Beje, istorikai, kraštotyrininkai dar nėra atskleidę, kur palaidoti D. Glemžaitės ir jos bendražygių, žuvusių Plunksnočių miške, palaikai. Tėra likusi užuomina, kad jie vežti Juodupės kryptimi.

Glemžų giminės atstovai, dalyvavę susitikime, padėjo D. Bunikienei ir visai filmavimo grupei už jamžintą iškilios jų giminių atminimą.

Rokiškėnas istorikas Algis Kazulėnas papasakojo apie partizanų žūtis Plunksnočių miške tyrinėjimus ir išsėkė kitas įžvalgas. Autorės nuotraukos

Filmo apie poetę Dianą Glemžaitę peržiūroje dalyvavo pokario metus menantis skapiškėnas miškininkas Vidmantas Markevičius, kraštiečių landšafto architektas iš Kauno Regimantas Pilkauskas ir jo žmona Ina Pilkauskienė (Prapuolenytė), kuri sovietmečiu matė D. Glemžaitės eilėraščių sąsiuvinį, išsaugotą jos tetos Janinos Eitmanavičiūtės.